

GLASBENA MATICA V LJUBLJANI

V PONEDELJEK DNE 4. JANUARJA 1932.

OB 20. URI V VELIKI DVORANI

HOTELA „UNION“

KONCERT

PEVSKEGA ZBORA GLASBENE MATICE

V PROSLAVO

40.

OBLETNICE

OBSTOJA

DIRIGENT: RAVNATELJ MIRKO POLIČ

SPORED IZVAJAJO:

BERNOT-GOLOB FRANJA (alt-solo), LIPOVŠEK MARIJAN (klavir), PAVČIČ
JOSIP (harmonij) IN ZBOR GLASBENE MATICE LJUBLJANSKE

PREDPRODAJA VSTOPNIC V MATIČNI KNJIGARNI

S P O R E D:

- Gallus Jakob (1550-1591): **Noli laudari** · Šesteroglasen madrigal
Ave Maria · Osmeroglasna moteta
- Leban Avgust (1847-1879): **Zadnji večer** · Mešan zbor
- Nedved Anton (1828-1896): **Nazaj v planinski raj** · Mešan zbor
- Foerster Anton (1837-1926): **Ljubica** · Balada za mešan zbor

* * *

- Ipavec Benjamin (1829-1909): **Kaj ne, da čuden sem** · Moški zbor
- Jenko Davorin (1835-1914): **Vabilo** · Moški zbor
- Adamič Emil (1877): **Scherzando** · Moški zbor
- Premrl Stanko (1880): **Pojdimo spat**
Tri kaplje krvi
- Sattner p. Hugolin (1851): **Dedek Krim**
Gorska pripovedka
Kapelica · Ženski zbori s spremljevanjem klavirja
- Pavčič Josip (1870): **Žabe** · Ženski zbor z alt-solom s spremljevanjem klavirja in harmonija

* * *

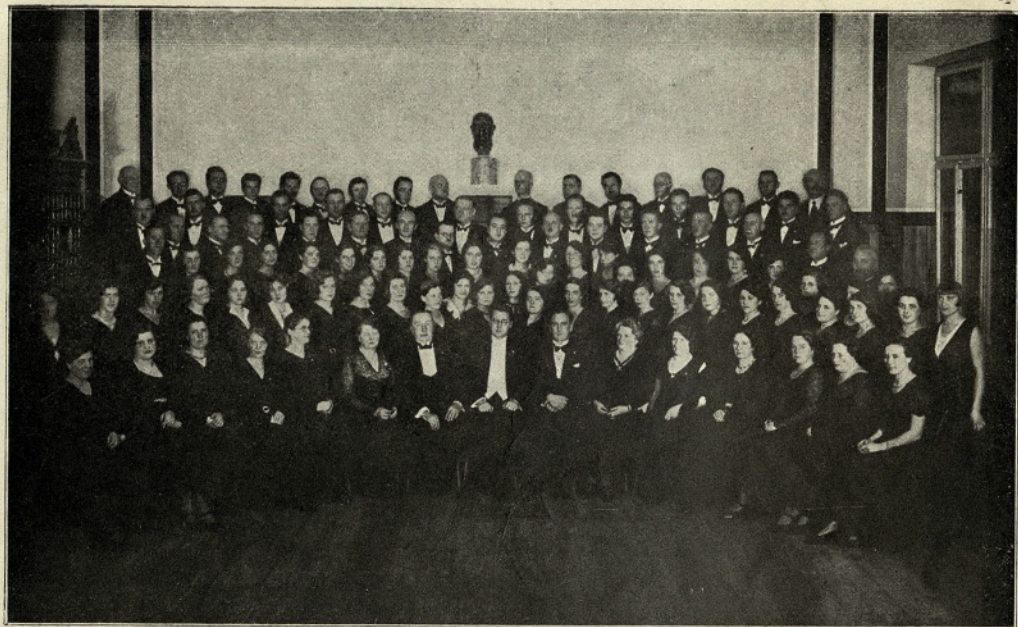
- Adamič Emil: **Zaman pod oknom** · Mešan zbor
- Krek Gojmir (1875): **Kakor bela golobica** · Mešan zbor
- Lajovic Anton (1878): **Pomladni spev** · Peteroglasen mešan zbor
Zeleni Jurij · Mešan zbor

* * *

- Osterc Slavko (1895): **Oče naš** · Mešan zbor
- Adamič Emil: **Primera** · Peteroglasen madrigal
- Kogoj Marij (1895): **Barčica** · Mešan zbor

* * *

- Narodne pesmi: **Je pa davi slanica pala** · Mešan zbor
 Priredil Hubad Matej
- Stoji, stoji mi polje** · Mešan zbor
 Priredil Kogoj Marij
- Pojdem u rute** · Mešan zbor
 Priredil Marolt Franc
- Majolka** · Mešan zbor
 Priredil Dev Oskar

Pevski zbor Glasbene Matice.

Koncem devetdesetih let minulega stoletja je obstajal v Ljubljani izvrstni vokalni kvartet „Ilirija” (Pavšek Josip, Branke Rajko, odnosno Pelan Oton, Lilleg Alojzij in Dečman Anton). Okoli njega se je zbralo jeseni 1890. leta še osem drugih izvrstnih pevcev, ki so tvorili zaseben zbor, katerega je vežbal sodnik dr. Fran Gross.

Ko se je proti koncu 1890. leta razšel pevski zbor ljubljanske Čitalnice, je trideset čitalničarjev pristopilo k dr. Grossovem zboru. Voditelj zbora so uvideli, da bodo kot samostojna skupina težje obstajali, zato so prosili Glasbeno Matice, ki je imela takrat že 10 let svojo šolo in je 20 let izdajala v tisku slovenske skladbe, za sprejem. Matični zbor jih je sprejel z velikim veseljem kot samostojen, integralen del Glasbene Matice z lastnim poslovníkom in odborom.

Ta zbor je prvič nastopil pod vodstvom dr. Grossa 18. aprila 1891. l. v stari redutni dvorani.

Jeseni 1891. leta so pridobili 37 pevk in 15. novembra istega leta je bil ustanovljen mešani zbor Glasbene Matice ljubljanske, katerega vodstvo je prevzel 1. decembra 1891. leta Matej Hubad.

Prvi koncert pod Hubadovim vodstvom je bil 19. decembra 1891. l.; od takrat pa do danes je imel pevski zbor 223 velikih koncertnih nastopov, in sicer pod vodstvom dr. Grossa 1, Hubad je vodil 161 nastopov, dr. Čerin 11, Niko Štritof 5, Srečko Kumar 8 in Mirko Polič 37 doma, v kraljevini, dalje v Avstriji, na Češkoslovaškem, Poljskem, v Franciji in Švici.

Zbor je štel običajno okrog 120 članov, najmanj ob ustanovitvi 79, največ pa 180.

Tekom 40 let je izvajal skoro vsa pomembnejša dela domače literature ter celo vrsto največjih in najtežjih del svetovnih literatur.

Gallus Jakob:

NOLI LAUDARI

Noli laudari.
Cum possis vituperari.
Nam laus vana perit
gloria risus erit.

Gallus Jakob:

A V E M A R I A

Ave Maria,
gratia plena,
Dominus tecum,
benedicta
tu in mulieribus
et benedictus
fructus ventris tui
Jesus Christus!

Leban Avgust:

ZADNJI VEČER

Nocoj, le še nocoj
naj mesec bo svetel,
ko k meni ljubček moj
bo zadnjikrat prišel.
Čez to ravno polje,
čez travnike,
pa gladke so steze,
po njih moj ljubi gre.

(Jenko Simon)

Nedved Anton:

N A Z A J V P L A N I N S K I R A J

Pod trto bivam zdaj
v deželi rajsko mili,
srce pa gor mi sili
nazaj v planinski raj —
Zakaj nazaj?
Nazaj v planinski raj!

Tu zelen dol in breg,
tu cvetje vže budi se,
tu ptičji spev glasi se,
gore še krije sneg. —
Zakaj nazaj?
Nazaj v planinski raj!

Glej ta dolinski svet,
te zlate vinske griče;
te nič, te nič ne miče
njih južni sad in cvet?
Zakaj nazaj?
Nazaj v planinski raj!

In to ti nič ni mar,
da dragi srčnovdani
ti klčejo: „Ostani,
nikar odtod, nikar!“
Zakaj nazaj?
Ne vprašajte zakaj!

O, zlatih dni spomin
me vleče na planine,
po njih srce mi gine,
saj jaz planin sem sin!
Tedaj nazaj!
Nazaj v planinski raj!

(Gregorčič Simon)

Foerster Anton:

L J U B I C A

Ležal na mrtvaškem odru
v sobi temni mlad je mož,
sredi belih sveč brlečih,
sredi lepih, svežih rož.

Mrtveca od jutra v večer
hodijo ljudje kropit —
Vsi so prišli, samo nekdo
ni prišel tja zanj molit.

Vsi so prišli, samo ljube,
ljube k njemu ni bilo,
ljube mlade, ljube lepe,
ki jo ljubil je srčno.

Pa pred kočico dekleta
drobne stikajo glave
in skrivnostno šepetajo
v uho si besede te:

„Vsi so prišli, vsi so prišli,
ga kropit in zanj molit;
samo ona, samo ona
ni prišla se poslovit.

Saj sem rekla, saj sem rekla,
da je čisto brez srca,
da za njega nič ne mara,
da za norca ga ima.“

V sobici ženice sive
jagode prebirajo,
gibajo čeljusti stare,
v vrata se ozirajo.

Vsakega motreč pazljivo,
sive glave majejo,
med seboj odduška srčni
bolečini dajejo:

„Glejte glejte; vsi so prišli,
Cvetkove le ni bilo.
Kdo bi mislil, kdo bi mislil,
da brezsrčna je tako.

Kaj se hoče, kaj se hoče,
svet zapustil je Gospod;
brez vesti je, brez srca je,
tak je zdaj ta mladi rod.“

Drugo jutro zgodaj, zgodaj
zvon se tožno je glasil —
Kdo nocoj je neki zopet
z zemlje se preselil?

Hitro se izve novica,
bliskoma po vasi gre:
Cvetkova je preminula,
počilo ji je srce.

(Pagliaruzzi-Krilan Josip)

Ipavec Benjamin:

K A J N E, D A Č U D E N S E M

Kaj ne, da čuden sem,
oj dekle moje,
ko vračam zopet
se v naročje tvoje.

Ko pridem k tebi spet
po dolgi poti
in gledam kot nekdanj
v oko ljubo ti.

A dekle, ti bolj si čudno,
ker meni ne pustiš,
da glavo trudno
k prsim naslonim.

Da čujem bolje,
če drobno srce
ti zame še polje,
če v njem še jaz živim.

(Aleksandrov)

Jenko Davorin:

V A B I L O

Ljubica, pojd' z menoj,
lepa je noč nocoj,
bova svat'vala!
Luna naj bode mi
priča molčeča,
k plesu naj gode mi

voda šumeča;
zvezde pa zlate
pridejo v svate.
Nič se nikar ne boj,
pojdi, le pojd' z menoj!...

(Jenko Simon)

Adamič Emil:

S C H E R Z A N D O

Jaz sem devete dežele kralj!
V moji državi ni vrha ne tal!
Ti pa si moja kraljičica,
zlata mi rajska ptičica.
Meni kralju boš zvest harlekin,
lahka pozabnost, jeklen spomin.
Z zvezdami zlatimi plesala boš,

solnce in luno česala boš.
Spančkala, sančkala boš z menoj
in obraz poljubljala moj.
Če pa poljubov
dovolj mi ne bo,
dam ti z mezincom po petah
jih sto!

(Maister Rudolf)

Premrl Stanko:

POJDIMO SPAT

Pojdimo spat,
lepe sanje sanjat,
o božjem kraju,
o svetem raju.
Mati Marija
po raju hodi,
milega Jezuščka
za ročko vodi.
Pred njima angelčki pojó,
za njimi rožice cvetó,
nad njima ptički žvrgole
tako lepo, tako sladko,
da nam presunejo srce.

(Širok Karlo)

Premrl Stanko:

TRI KAPLJE KRVİ

Ptica iz raja
na križ priletela,
tri kaplje krvi je zajela:
Prvo je nesla na ravno polje,
tam klasi pšenični šume.
Drugo je nesla na vinske trte,
tam grozdi rumeni zore.
Tretjo je nesla na strme goré,
tam cerkvice bele stojé.
Blagor ti ptica,
oj ptica iz raja,
ki gledala Kristu si v lica!
Da še mi zrli bi sveti obraz,
ko ura preteče in čas.

(Širok Karlo)

Sattner p. Hugolin:

DEDEK KRIM

Dedek Krim puha dim,
da zavite vse stezice
in ceste so v megle,
čepprav Rožnik,
ta pobožnik,
znani s stolpa že poldne.

Ali pride čas ta,
da se nam rodi junak,
oj junak, tak in tak,
tak in takšen ...
Mama kakšen?

No, da, takšen,
da bo dedku pipo vzel,
več kaditi ne bo smel,
in takrat bo že zarana
v solnčni gloriji
vsa Ljubljana
tja do Šmarne gore,
samo solnce in še črez.
Mama! Mama! Ali res?

(Utva)

Sattner p. Hugolin:

GORSKA PRIPOVEDKA

V gori biva stric bogat,
v gori biva stric košat,
pa se nihče zanj ne zmeni,
do jeseni.

A v jeseni deca z doma,
v goro roma strica obiskat —
Takrat striček se odkrije
in obrije
in razmeče svoj zaklad.

Sreča v gori deco Mara,
sitna stara, na pol kara,
na pol bara:
Kaj pa iščeš tod, svojat?
Veste, ljuba botra Mara:
Mi smo prišli kostanj brat!

(Utva)

Sattner p. Hugolin:

K A P E L I C A

Kapelica bela
na klanecu čepi,
doli v dolino
pohlevno strmi.

V oltarju Marija,
v naročju otrok,
ki očka mu dobri
sam stari je Bog.

Majdlenova mati
mimo gredo v Kranj,
tam danes, da veste,
semajni je dan.

Tri piške, dve rački
v košari neso,
v oltarju Marijo
zaposijo to:

So davki veliki,
otroci bosi,
in on invalid je,
tobak rad kadi.

Marija poslušaj,
smehlja se in dé:
„Le pojdlite, mati,
bo že, no, bo že!“

Mamka ti božja,
to milost mi daj,
da pridem z denarci,
ne z žvadjó nazaj.

(Urva)

Pavčič Josip:

Ž A B E

Rega, rega, rega, rega,
vedno hujša je zadrega,
solnce že do dna nam sega,
jojmene, kaj bo iz tega?

Kum, kum,
le pogum:
slišal sem od juga šum!

Kvak, kvak,
glej oblak,
glej oblakov sivih vlak,
vedro vode nosi vsak,
kmalu bo vse polno mlak!

Rega, rega, rega, rega,
Bog nas reši vsega zlega!

(Župančič Oton)

Adamič Emil:

Z A M A N P O D O K N O M

Dekle, dober večer, dekle!
Prišel sem k tebi v vas,
oh, daj, odpri mi dver!

„Zaprta je hiša,
le zunaj postoj;
mamica prav veli,
da si pri meni ti,
to bil bi konec moj!“

Studena je sapa
in mrzel večer;
v srcu ljubezni vse
plamen ugasne še,
daj, odpri mi dver!

Ako bi plamen ugasnil tvoj,
naj ugasne nocoj!
Če ti ugasne naj,
pojdi domov in v kraj!
Lahko noč, fantič moj!

(Prevel Funtek Anton)

Krek Gojmir:

K A K O R B E L A G O L O B I C A

Kakor bela golobica,
v čisti sreči se smehljaš,
gledaš moža mi ženica,
ino z deco se igraš.

Naj ti dolgo sreča sije,
ne spoznaj mi žalosti,
naj mi skrb se te ognije,
večno živi v radosti!

Lajovic Anton:

P O M L A D N I S P E V

Ko vijolice spet zacvetó,
k cvetju tožno zaželi srce.
Moji duši je tako sladkó,
kot rodilo bi se v njej nebó,
ker stezice moje rožice krasé,
k cvetju tožno zaželi srce.

Blažen hodim mirno sred' livad,
moje duše sanje so z menoj,
v meni spev se dviga lepih nad,
moje srce pije kelih zlat,
ki iz cvetnih čaš ima sladak napoj.
Sanje moje duše so z menoj.

(Prevel Finžgar Fran)

Lajovic Anton:

Z E L E N I J U R I J

Jurij Zeleni
se z mavrico paše,
srečno, veselo
selo bo naše:
že za vodo
čez travnike jaše.

Z glavo namigne,
trava se vzdigne,
obraz okrene,
veje odene,
z okom obrne,
cvetje se strne.

Jurij Zeleni,
ne hodi drugam,
vinca in pesmi
poln je naš hram,
drago bo tebi,
milo bo nam.

Dobri ljudje vi,
jasno vam lice!
Rad bi popeval
z vami zdravice,
ali gole so
Slovenske gorice.

Jasno vam lice,
misel najbolja!
Z vami ostati
bilo bi me volja,
a na Koroškem
še pusta so polja.

Pusta so polja,
slana in mraz,
treba hiteti,
kliče me čas,
ali ob leti
spet bom pri vas.

Konja vzpodbode,
v daljo izginja,
cvetje, zelenje
za njim se razgrinja,
da nas Zelenega Jurija
spominja.

(Župančič Oton)

Osterc Slavko:

O Č E N A Š

Oče naš večni,
ki si v nebesih!
Naj posvečeno
bode ime Ti,
Tvoja zgodi se volja
kakor v nebesih,
tudi na zemlji.
Kruh naš nebeški
daj tudi danes!
Greh nam odpusti,
kakor dolžnikom
mi odpustimo.

Varuj skušnjav naš,
reši nas zlega!
Zdravje dodeli,
dušo pomiri,
srce razvedri,
veselje vdihni,
s srečo obžari
Tvoje otroke,
Ti vsemogočni
Oče naš večni!
Amen!

Adamič Emil :

PRIMER A

Kdo bi bil v stanu
cvetje prešteti,
kadar spomladi
drevje cveteti
vidimo vse?

Kdo bi bil v stanu
nade prešteti,
kadar v mladosti
svoji cveteti
vidimo se?

(Jenko Simon)

Kogoj Marij :

BARČICA

Plavaj, plavaj,
barčica srebrna!
Ej, na barčici
sedijo fantje,
trije fantje mladi.
Trijе fantje
mi pojejo pesem,
pesmico prelepo.

Plavaj, plavaj,
barčica srebrna,
po zelenem morju plavaj!
Tam za morjem,
za zelenim morjem,
tam so zlata polja,
pa za polji,
za poljanami
nam šumé lesovi.

Trijе fantje,
trije fantje mladi
nimamo domovja, ne družine,
pa domovje naše
zdaj bo onkraj morja...
Plavaj, plavaj, barčica!

(Župančič Oton)

Hubad Matej

JE PA DAVI SLAN'CA PALA

Je pa davi slan'ca pala
na zelene travnike,
je vso trav'co pomorila
in vse žlahtne rožice.

Meni pa ni nič za rož'ce,
če jih slan'ca pomori,
meni je za dekle moje,
če me ona zapusti.

(Narodna)

Kogoj, Marij

STOJI, STOJI MI POLJE

Stoji, stoji mi polje,
polje široko,
na polju pa mi zraslo
drevce zeleno.

Tak lih je moja draga,
draga, miljena,
od zunaj je rudeča,
znotraj žalostna.

Na drevcu pa mi zraslo
lepo jabolko,
od zunaj je rudeče,
znotraj zeleno.

Na sredi moj'ga srca
stojita mlina dva,
nič drugega ne delata,
ljubezen meljeta.

(Narodna)

Marolt Franc:

POJDEM U RUTE

Pojdem u rute,
čje je še snig.
Tam je moj pobič
oj pokopan.

Tam dov poklekнем,
'n mav požebрам,
da n' bo moj pobič
ležov koj sam.

(Narodna)

Dev Oskar:

MAJOLKA

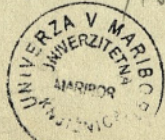
Majolka bod' pozdravljena,
ker z vincem si pripravljena.
Majolka, majol majolčica.

Od zunaj lepo pisana,
od znotraj z vincem štrihana.
Majolka, majol majolčica.

Če Bog da, spet veseli
še enkrat bomo peli.

Majolka, majol majolčica.

(Narodna)

2015/3309/1